

Duyguların

Rengi

BAĞLARBAŞI İLKOKULU

Bu kitap İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğünce düzenlenen "Geleceğin Yazarları" projesi kapsamında Bağlarbaşı İlkokulu öğrencileri tarafından hazırlanmıştır.

PROJE ADI

Geleceğin Yazarları

PROJEDEN SORUMLU ÖĞRETMEN

Aylin TAN

KİTABIN ADI

Duyguların Rengi

BASIM YILI VE YERİ

2024 / ÜSKÜDAR

OKUL MÜDÜRÜ

Yasin ÇELİK

OKUL KOMİSYON ÜYELERİ

Aylin TAN

Hülya VATANSEVER

Aslı KASIM AYDIN (EDİTÖR)

Sevgi GÜNAY DİNÇER

OKUL REHBER ÖĞRETMENİ

Deniz KAÇMAZ

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	3
Sözünü Tut!	Belinay Ece BALCI-2/B.....4
Ela'nın Bir Günlük Tatili	Şevval TAŞAR-2/B.....5
Akıl Var Mantı Var	Ayaz KIZILACAK-2/B.....6
Cumhuriyet	Kerem YILDIRIM-3/D.....7
Ahmet'in Arkadaş Edinmesi	Defne Nisa UÇAK-2/A.....8
Çocuk ve Savaş	Ali Egemen ŞAHİN-2/B.....9
Barış	Zeynep Begüm ÖZMEN-2/B.....10
Anne Sevgisi	Deniz ZÜLFİKAROĞLU-2/B.....10
Savaş Ortasında Çocuk Olmak	Ayaz AKMAN-2/B.....12
Çocuklar Dünyayı Güzelleştirsinler	Nurbanu DEMİRTAŞ-2/D.....13
Çiçekler	Betül AKKUŞ-3/A.....14
On Beş Tatil	M. Onur YEMİŞ-2/A.....15
Uçan Evler	Zeynep Emine İNCE-3/D.....16
Hayvan Sevgisi	Cem KIRAN-3/D.....17
Mustafa Kemal	Bade TURAN-3/D.....18
Uçuşan Kelebekler	Eylül ÇEVİK-3/C.....19
Kabalık Yalnızlıktır	Elisa SAYIN-3/C.....21
Hayvan Seven Çocuklar	Hanifi Yarkın TURAP-3/C.....25
Aile Sevgisi	Mert Haktan GÜNEŞ-3/D.....28
Baharın Sesi	Alihan DARHANOĞLU-4/C.....29
Cancıklar Köyde	Irmak ARDA-4/B.....31

ÖN SÖZ

Yazı yazmak ruhumuzu dinlendiren, dillendiren, hayal dünyamızın yazıyla kağıda döküldüğü; heceler, kelimelerin ve cümlelerin ahenginin birleşip bütünleştiği bir resim gibi en güzel şekilde kitap olarak karşımıza çıktığı bir yolculuktur.

Yazı yazmayı eğlenceli ve efsunlu bir hale getiren, her sınıf düzeyinden öğrencilerimizle hazırladığımız ve siz değerli okurlarımıza sunduğumuz, cumhuriyetimizin ikinci yüz yılına atfettiğimiz kitabımızı umarım beğeniyle ve bir solukta ancak yüksek rakımlı bir ormanda tertemiz havayı ciğerlerimize çeker gibi sindire sindire okumanız dileklerimle.

Bağlarbaşı İlkokulu öğrencilerinin "Geleceğin Yazarları" projesi kapsamında belirlenen tema ile bir yandan yazma ve düşünme becerilerini geliştirmeyi amaçlarken, diğer yandan da ortaya çıkan birbirinden güzel eserleri toparlayıp kıvanç içinde bizden sizlere hatıra kabilinden bir kitap olarak sunmayı amaçladık.

Kitabın yazımında; katkı sunan öğrencilerime, seçilmesi, düzenlenmesi, basılması aşamalarında emeği geçen öğretmenlerime, idareci arkadaşlarıma ve değerli velilerime sonsuz teşekkür ediyorum.

Yasin ÇELİK

Okul Müdürü

Sözünü Tut!

Yaz tatili bitmişti. Okullar açılmış, çocuklar öğretmenlerine ve arkadaşlarına kavuşmuştu. Öğrencilerin hepsi büyümüştü.

Öğrencilerden Gülçin ve Zeynep adında iki arkadaş varmış. Bu arkadaşlardan Gülçin hep yalan Zeynep ise hep doğru söylemiş. Zeynep, Gülçin'i yalan söylememesi için uyarırmış. Gülçin, Zeynep'e hep söz verirmiş ama hiç sözünü tutmazmış.

Günlerden bir gün öğretmenleri Damla Hanım, onlara bir proje ödevi vermiş. Damla öğretmen, öğrencilerini ikiyeşerli gruplara dağıtmış ve bu dağıtım sırasında Gülçin ile Zeynep eşleşmiş.

Projelerinin amacı bir hafta içinde bir oyuncak yapmakmış. Sonra iki arkadaş aralarında iş bölümü yapmışlar. Bu iş bölümüne göre Gülçin malzemeleri alacak Zeynep ise oyuncak planı yapacaktı.

Gülçin bugüne malzemeleri alacağına söz vermiş. Zeynep ise Gülçin'e planı yarın yapmayı teklif etmiş.

Gülçin bir gün "ateşim çıktı" diğer gün ise "misafirler geldi" diyerek yalanlar söylemiş.

Proje teslimi gelmiş fakat Gülçin'in yalanları yüzünden ceza almışlar.

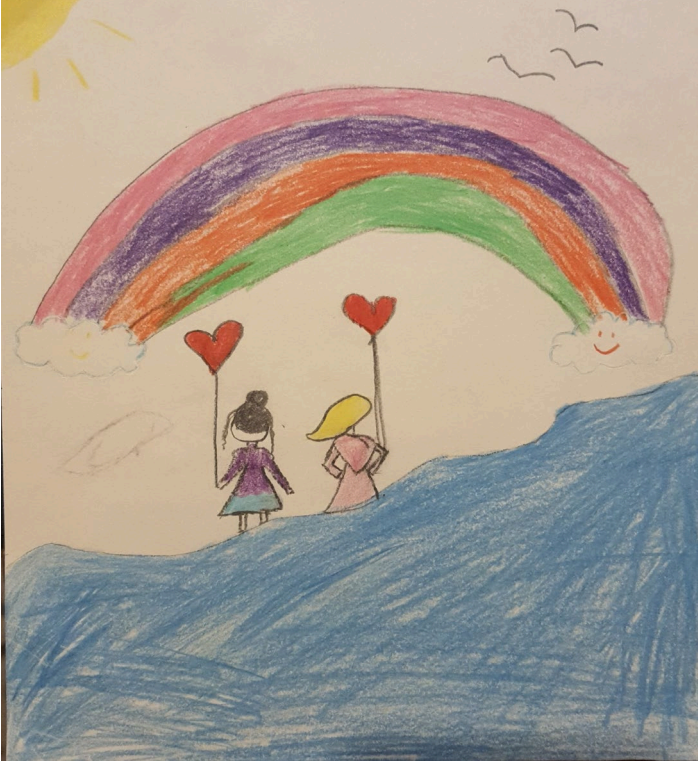
Zeynep o günden sonra Gülçin ile uzun bir süre konuşmamış. Gülçin de yalan söylemenin ve sözlerini tutmamanın ne kadar kötü olduğunu anlamış.

Belinay Ece BALCI 2/B

Ela'nın Bir Günlük Tatili

Ela, sabah uyandığında elini, yüzünü yıkadı sonra Ela'ya annesi kahvaltının hazır olduğunu söyledi. Ela, annesi ve babası kahvaltılarını yaptılar daha sonra hazırlandılar. Lunaparka gideceklerdi. Babasının arabasıyla gittiler.

Ela lunaparta çok eğleniyordu. Lunaparkta birbirinden güzel oyuncaklar vardı. Ela en çok dönme dolabı sevdi. Sonra Ela, arkadaşı Nil'i gördü, hemen yanına gitti. İki arkadaş lunaparkta çok eğlendiler.

Ela, Nil'i evine davet etti. Nil, annesinden izin istedi. Ela'nın davetini kabul etti. Ela'nın evine gittiler.

Ela Nil'e;

-Birlikte kurabiye yapalım mı?

Nil;

- Harika bir fikir yapalım.

Ela'nın annesinin yardımıyla çok güzel

çikolatalı kurabiyeler yaptılar.

Ela bir günlük tatilinde çok eğlendi. Arkadaşı Nil de Ela'nın evine geldiği için çok mutluydu.

Şevval TAŞAR 2/B

Resimleyen :Derin Eslem DÜZGÜN 3/D

Akıl Var Manti Var

Benim hikayem; Üsküdar'da oturan yan komşumuz Umut, dedesi ve annesi arasında geçen sohbeti konu almaktadır.

Umut; yaramaz, iştahı az olan, yemeği sevmeyen en çok mantıyı seven bir çocuktü ama o gün mantıyı da yemek istemiyordu. Dedesi de ona sürekli yemek yemesi ve vitamin alması konusunda anlatımlarda bulunuyordu.

Annesi telefonda konuşurken telefondaki arkadaşına "Akıl var mantık var o konuyu en doğru şekilde yapmak varken neden zorlaştırıyoruz." dediğini duyan dedesi de Umut'un yemek yemesi için bu sözü değiştirip eğlenceli bir hale getirerek Umut'a " Umut akıl var mantı var hangisini yemek istersin?" diye sorunca hepbirlikte gülmüşler.

Ayaz KIZILACAK 2/B

Cumhuriyet

Canım Atam,
Umut verdin hepimize.
Mavi gözlü güzel atam.
Hepimiz izindeyiz.
Ulu önder Atatürk'üm
Rahmet etsin yüce Rabbim
İzindeyiz rahat uyu
Yarınlar bize emanet
Eren, Ayşe, Kerem, Ali...
Tükenmeden izindeyiz.

Kerem YILDIRIM 3/D

Ahmet'in Arkadaş Edinmesi

Günlerden bir gün Ahmet yataktan kalkmış. Elini yüzünü yıkayıp kahvaltıya oturmuş. Sağlıklı bir beslenme yaparak güne başlamış.

Ahmet'in hiç arkadaşı yokmuş. Bu nedenle canı çok sıkılıyormuş. Aklına doğaya gitmek gelmiş. Annesi ile konuştuktan sonra hazırlıklarını tamamlayıp yola çıkmışlar. Ahmet gittikleri yerde hemen bir taşın üstüne oturmuş, çevreyi incelerken çocuk sesleri duymuş. Sesin geldiği yere doğru gitmiş. Bir grup çocuk oyun oynuyorlarmış. Bir süre onları izlemiş. Daha fazla dayanamamış onlara demiş ki; Ben de sizinle oynayabilir miyim? Onlar da Tabi ki oynayabilirsin demişler ve saklambaç oynamışlar.

Ahmet ilk oyundan sonra hile yapmaya başlamış. Arkadaşları bunu anladığında onu güzellikle uyarılmışlar. Ahmet tamam demesine rağmen bu durumu devam ettirmiş. Uyarılara aldırmış etmemiş. Onu oyundan çıkarmışlar. Bu duruma çok üzülen Ahmet annesinin yanına gitmiş. Durumu annesine anlatmış. Annesi yaptığıнын yanlış bir davranış olduğunu açıklamış. Ahmet bir süre düşündükten sonra özür dilemeye karar vermiş ve arkadaşlarının yanına gitmiş. Onlara yanlış davrandığını ve bu davranışın onu çok üzdüğünü belirterek özür dilemiş. Arkadaşları oyuna almışlar. Gün boyu eğlenerek güzel zaman geçirmişler.

Evine döndüğünde ne kadar güzel zaman geçirdiğini ve yorulduğunu farketmiş. Gün içinde olanları annesiyle koşmuşlar. Annesi, yaptığı hataya rağmen arkadaşlarının onu kabul etmelerine çok sevindiğini ve yaptığıнын yanlış olduğunu tekrar belirtmiş. O günden sonra Ahmet, oyunlarda daha dikkatli ve olumlu davranmış. Güzel arkadaşlar edinmiş.

Defne Nisa UÇAK 2/A

Çocuk ve Savaş

Simsiyah gökyüzünde uçamaz oldu uçurtmam.

Unuttular çocuk olduğumu,

Üzerime bombalar attılar.

Ayaklarım yalın ayak,

Adımlarım ise küçüktü.

Koşamadım büyükler gibi,

Yetişemedim sığınağa.

Bombalar parlıyordu birbiri ardına,

Bir bomba düştü yakınıma.

Çöktüm, gözlerimi sımsıkı yumdum.

Ellerimi kulaklarıma götürdüm.

Ben ne anlardım savaştan,

İsterdim masmavi gökyüzü,

İsterdim salıncaklarda sallanmayı.

Ali Egemen ŞAHİN 2/B

Resimleyen :Erva Hacer GÜL 2/B

Barış

Savaşı bitirin,

Barışı getirin,

Çocukları ağlatmayın,

Sevdiklerinden ayırmayın.

Savaşta iyiler kazansın,

Kötüler kaybetsin,

Dünyada barış olsun,

Çocuklar mutlu yaşasın.

Zeynep Begüm ÖZMEN 2/B

Resimleyen :Lavin KORKMAZ 2/A

Anne Sevgisi

Annelerin en güzeli

Benim annem canım annem

Bizim için emek veren

Benim annem canım annem.

Hastalıkta baş ucumda duran

Uyumadan uykusuz kalan

Gece gündüz ter döken

Benim annem canım annem.

Deniz ZÜLFİKAROĞLU 2/B

Savaş Ortasında Çocuk Olmak

Savaş ortasında çocuk olmak, herşeyini kaybetmek demek. yaşadığı şehri, oyunlarını, hayallerini...

Bombaların nereye düşeceğine aldırmadan sokağa çıkıp oyun oynamayı istemektir. Kimbilir belkide herşeyi oyun sanıyordu.

Hiçbir çocuk, savaşa maruz kalmak istemez. Küçücük temiz kalbi bu kadar kötülüğü hak etmez.

Ayaz AKMAN 2/B

Resimleyen :Berra TANUĞUR 2/B

Çocuklar Dünyayı Güzelleştirsinler

Çocuklara verelim dünyayı,
Neşeyle, mutlulukla, sevgiyle
İyilikle doldursunlar dünyamızı
Öğretsınler, arkadaşlığı anlatsınlar.
Vatan sevgisini hatırlatsınlar.
El birliğini hatırlatsınlar bize,
Vatanımızı, milletimizi korumayı.

Nurbanu DEMİRTAŞ 2/D

Resimleyen :Belinay Ece BALCI 2/B

Çiçekler

Mis gibi kokuları,
Renkli renkli yaprakları,
Türleri az sanmayın!
Ne çok çeşitleri vardır.
Papaty, gül, lavanta...
Hepsi birbirinden harika.
Lale, hanımeli, manolya...
Onları da sakın unutma.
Hepsi ayrı ayrıdır.
Kokuları renkleri farklıdır.
Bahçelerde yetişirler,
Ne çok güzellikleri vardır.

Betül AKKUŞ 3/A

Resimleyen :Zeynep Bahar KURT 4/A

On Beş Tatil

Nihayet okullar kapanıp karneler alınmıştı.On beş tatil başlamıştı.Karnesi çok iyi olan Onur, ailesi ile birlikte memleketine gitti.Gittiği gün karanlıkta gittikleri için etrafı fazla görememişti.

Sabah olup uyandığında derenin sesi, horozun sesi, kuşların sesi ile uyandı.

Pencereden dışarı baktığında etrafta komşunun horoz ve tavuklarının kaldıkları evin yanına geldiğini gördü. Toprağı eşeleyip yiyecek birşeyler arıyorlardı. Onlara ekmek verdi. Karınlarını doyurdu. Kendisi de kahvaltısını yaptıktan sonra kuzeni ile birlikte komşuları ile tanışmaya gitti.

Komşularından geldikten sonra dışarıda oyun oynadılar. Etrafta gezdiler. Komşularının köpeği ile oyun oynadılar. Pamuk çok sevimli beyaz evcil bir köpekti. Yanlarından hiç ayrılmıyordu.

Nihayet kar yağıp her yer bembeyaz olmuştu. günlerce kartopu oynayıp kardan adam yaptılar. Tatil sürecinde eğlenceli ve güzel günler geçti. Tatil bitti ve evlerine döndüler.

M. Onur YEMİŞ 2/A

Resimleyen :Defne Nisa UÇAK 2/A

Uçan Evler

Ben hayalimde gelecekte uçan evler olmasını istiyorum. Deprem ve savaş olduğunda evler zarar görmeyecek.

Savaş anında yukarıdaki astronot evlere sinyal göndererek haber verecek. Böylelikle aşağıdaki merdivenlerin ışıkları yanıp sönecek. Aşağıdaki insanlar da bunu anlayıp hızlıca evlerine çıkacaklar. Evlerine girip daha güvenli yerlere uçarak gidecekler. Orada güvenli hayata devam edecekler.

Uçan evler sayesinde kötülük olmayacak ve herkes mutlu olacak. Çocuklar yeni güvenli alanda oyun oynayarak yine mutlu olacaklar. Hatta çocuklar sıkıldığında astronotla uzaya çıkıp, havada şarkılar söyleyecekler. Sonra astronotla gezegenlere bakıp, geri dünyaya dönecekler ve çok eğlenecekler.

Zeynep Emine İNCE 3/D

Hayvan Sevgisi

Hayvan sevgisi, insanlara sadece mutluluk getirmez. Aynı zamanda birçok faydası vardır. Hayvanlarla vakit geçirmek, stresi azaltır, ruh halini iyileştirir. Ayrıca hayvanlarla iletişim kurmak empati yeteneğimizi geliştirir ve daha duyarlı bir birey olmamıza yardımcı olur.

Hayvanları sevmek, korumak ve beslemek kısacası onlarla ilgilenmek çok önemlidir. Çünkü hayvanlarda bizler gibi birer canlıdır. Hayvanları görmezden gelememeliyiz. Onlar bizim yaşamımızın bir parçasıdır ve bu yüzden de onlarla yaşamayı öğrenmeliyiz. Hayvanlar hep korunmalı, onlara zarar gelmesine izin vermemeliyiz.

Bizler hayvanların hayatımızdaki yerini ve önemini bilmeliyiz. Çünkü hepimiz biliyoruz ki eğer hayvanlar olmasaydı bizlerin de yaşamı olmazdı. Unutmayın hayvanları sevmeyen insanda sevmez.

Cem KIRAN 3/D

Resimleyen :Zeynep Bahar KURT 4/A

Mustafa Kemal

Küçücük bir çocukken bile asker olmaktı hayalin.

Çalıştın çabaladın o hayale ulaştın.

İnanıldığın yoldan bir gün bile vazgeçmedin.

Hep barışın olduğu bir ülke hayal ettin.

Hiçbir zaman pes etmedin.

Ve sonunda,

Bize hürriyeti armağan ettin.

Sana sevgimiz sonsuz!

Senin yolunda ilerlemeye hep devam edeceğiz.

Seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğiz.

Bizlerde hiçbir zaman pes etmeyeceğiz.

İyiki var oldun Atam.

Sana söz Mustafa Kemal ismini dilimizden sonsuza kadar düşürmeyeceğiz.

Bade TURAN 3/D

Uçuşan Kelebekler

Bir varmış bir yokmuş. Bir zamanlar İpek adında bir kız varmış. İpek annesiyle ve babasıyla beraber kocaman bahçeli bir evde yaşıyorlarmış.

İpek birgün bahçede oynarken İpek'in eline bir kelebek konmuş. İpek hemen annesini çağırmış.

-Anne gelir misin? Çabuk gel elime bir kelebek kondu hem de pembe renk.

Annesi;

-Evet İpek. Tam senin sevdiğin tür kelebeklerden.

İpek;

-Evet anne renkli kelebekleri çok seviyorum.

Akşam olmuş İpek'in babası işten gelmiş, akşam yemeği yiyorlarmış. İpek babasına bugün eline kelebek konduğu olayı anlatmış. İpek'in babası bu konu üzerine bir karar almış. Yarın hep birlikte hayvanat bahçesine gidelim. İpek çok sevinmiş ama " Hayvanat bahçesinde kelebek yuvası mı var ki?" demiş. Babası;

-Normalde yok ama bu gieceğimiz hayvanat bahçesinde kelebeklere özel bir tropik bahçe yapılmış, içinde 120 farklı kelebek cinsi varmış.

İpek çok sevinmiş. Annesi;

-Hadi uyu o zaman sabah erken kalkıp gidelim, demiş.

İpek, uyumadan annesiyle sohbet etmiş. Kelebekler hakkında birçok soru sormuş sonra uyumadan önce kitabını okumuş, okurken uyuya kalmış.

Sabah erkenden kalkmış. O kadar erken kalkmış ki annesi ve babası uyuyormuş hala. O da onlar uyanana kadar akşam okuduğu kitabı bitirmiş. Sonra anne ve babası uyanmış. Hep beraber kahvaltı yapıp yola çıkmışlar. Biraz gittikten sonra hayvanat bahçesine varmışlar ve İpek kelebeklerin olduğu bahçeye gitmiş.

İpek şaşka kalmış çünkü kelebekler çok güzelmiş. İpek ilk defa bu kadar kelebeği bir arada görmüş. Hepsi rengarenk birbirinden farklı yüzlerce kelebek varmış.

Gitmişken bütün hayvanat bahçesini gezmişler. Deve, aslan, kaplan, zürafa, maymun ve daha bir sürü hayvan varmış. Hepsine tek tek bakmışlar. Çok güzel fotoğraflar çekmişler. Orada bir de piknik yapmışlar.

Artık eve gitme zamanı gelmiş. Çok yorulmuşlar ama güzel bir gün geçirmişler. Arabaya binip eve gitmişler. Eve geldiklerinde üzerlerini değiştirip yemek yemişler. Yemekten sonra İpek odasına gidip kendine bir kitap seçmiş ve kitabını okumuş. Sonrasında İpek günlüğünü çıkarmış ve bugün yaşadıklarını yazmış, çektiği resimleri de günlüğüne yapıştırmış.

Sabah olmuş, İpek uyanmış, penceresini açmış bir de ne görsün, bahçede bir sürü kelebek, çok sevinmiş! Diğer gün yine bir sürü kelebek gelmiş bahçeye. İpek çok ama çok mutlu olmuş.

Eylül ÇEVİK 3/C

Resimleyen :Ozan KARAÇEVİRGEN 3/B

Kabalık Yalnızlıktır

Bir varmış bir yokmuş. Mert adında çok tatlı ama bir okadar da kaba bir çocuk varmış. Çocuklar Mert'e "oyun oynayalım" der ama Mert "ben sizinle oynamam" dermiş. Çocuklar onun bu huyunu hiç sevmezlermiş. Çünkü Mert'e ne söyleseler terslermiş. İyi bir şey söyleseler bile kırıcı davranırmış.

Bir gün Ayşe yanına gitmiş, demiş ki;

-Hadi gel Mert körebe oynayalım, demiş.

Mert;

- Ben sizinle oynamam çok sıkıcı, demiş ve gitmiş.

Ayşe çok üzülmüş. Bir kaç gün sonra Mete gelmiş;

-Hadi gel saklambaç oynayalım.

Mert;

-Ben sizinle oynamam oyunlarınız sıkıcı.

Bu davranışını birkaç arkadaşına daha yapmış. Bu zamana kadar birçok kez ona oyun teklif edilmiş ama hep kabalıkla cevap vermiş.

Mert'in arkadaşları bir gün oturup onun hakkında konuşmaya başlamışlar.

Ayşe;

-Benim aklıma bir fikir geldi biz Mert ile konuşmak istedik ama o bizi tersledi biz de onunla konuşmayalım.

Mete;

- Peki, dedi.

Arkadaşları Mert'le konuşmamışlar. İlk zamanlar Mert'in umrunda olmamış ama bir kaç gün sonra Ayşe, Mert'in evinin önünden geçerken bir ağlama sesi duymuş.

Etrafına bakınıp sesin nereden geldiğini anlamaya çalışmış. Sonra bakmış ki o ağlama sesi Mert'in evlerinden geliyormuş. Mert odasında ağlıyormuş.

Ayşe çok iyi niyetli bir kızdı. Mert'in ağlamasına dayanamadı ve kapıyı çalıp Mert'in yanına gitmek istedi. Kapıyı Mert açtı. Ağlamaktan gözleri kızaran Mert Ayşe'yi karşısında görünce şaşırdı. Biraz utanarak da olsa Ayşe'yi içeri davet etti.

Ayşe;

- Neden ağlıyorsun?

Mert, utangaç bir ses tonuyla;

-Yok bir şey, dedi.

Ayşe;

-Ama ağlama sesin dışarıya kadar geliyordu. Seni üzen şeyi bana rahatlıkla anlatabilirsin, dedi.

Mert üzgün bir ses tonuyla anlatmaya başladı.

- Artık kimse beni sevmiyor. Kimse benimle konuşmuyor. diyerek tekrardan anlatmaya başladı.

Ayşe Mert'i bu halde görünce çok üzüldü ve Mert'i teselli etmeye çalıştı.

Ayşe:

- Mert şuan ki üzüntünü anlıyorum ama açıkçası bu hale gelmenin sebebi malesef sensin. Biz bütün arkadaşların hep senin yanındaydık ama sen bizi her fırsatta hep tersledin ve bizimle hiç vakit geçirmek istemedin. Biz de senin bu tavırlarına çok üzüldük. Artık bizimle arkadaşlık etmek istemediğini düşündük. Bütün bu üzüntünün sebebi bundan kaynaklı diye düşünüyorum. Artık kendini daha fazla üzme istersen. Ben artık gideyim sen de biraz dinlen, diyerek Mert'in evinden ayrıldı.

Ayşe gittikten sonra Mert arkadaşlarına ne kadar yanlış ve kaba davrandığını anladı.

Ayşe, Mert'in yanından ayrıldıktan sonra diğer arkadaşlarıyla Mert'in yaşadığı bu üzücü durumları onlarla paylaştı. Arkadaşları da Mert'in bu durumuna üzüлüp onun yanında olmaya karar vermişler.

O günden sonra Mert arkadaşlarına hiç kabalık etmemiş. arkadaşları da Mert'i hiç yalnız bırakmamıştır.

Elisa SAYIN 3/C

Hayvan Seven Çocuklar

Ahmet,küçük ama güzel bir kasabada yaşıyordu. Ahmet her sabah uyanır uyanmaz kahvaltısını yapar ve arkadaşlarıyla oyun oynamak için dışarı çıkardı.

O sabah,erkenden uyanıp kahvaltısını yaptı ve hızlıca arkadaşlarının yanına gitti. Bütün arkadaşları gelmişti bir tek o geç kalmıştı. Hepsi bi anda nerede kaldın Ahmet diye seslendiler.

Ahmet geç kaldığı için hepsinden özür diledi. Daha sonra futbol oynamaya başladılar. Futbol oynarken etraftan garip sesler duymaya başladılar ama oyun oynadıkları için sesin geldiği yere gitmek istemediler. O sırada Ahmet'in arkadaşı Ömer, topa çok hızlı vurunca topu tuhaf seslerin geldiği yöne doğru savurmuştu. Çocuklar topu kimin almasının gerektiğini tartışırken Ahmet, tartışmaya son vermek için "ben giderim" dedi.

Ahmet tam topu alırken iki yıl önce köye taşınmış Yakup Bey'i köydeki sokak kedilerini toplarken gördü, gözlerine inanamadı.

Ahmet koşarak arkadaşlarının yanına gitti. Gördüğü o korkunç manzarayı arkadaşlarına anlattı. Bütün hepsi şaşırılmıştı ve üzülmüşlerdi. Çünkü hepsi hayvanları çok seviyordu ve bu adamın neden kedileri topladığını anlamamışlardı.

Ahmet ve arkadaşları hayvanlara nasıl yardım edebileceklerini düşünmeye başladılar. En sonunda Ahmet'in aklına büyüklerinden yardım almak fikri geldi. Hemen koşarak Ahmet'in babasının yanına gittiler, durumu anlattılar. Ahmet'in babası; çocukları dikkatlice

dinledi, uzun süre düşündü, çözüm olarak jandarmaya haber vermeye karar verdi.

Jandarmaya haber verdiler. Çok geçmeden jandarma köye geldi ve adamın evine baskın yaptılar. Adamın evinde bir sürü kedi buldular. Yakup Bey, kedileri toplayıp köyün dışına atacaktı. Çünkü kedileri hiç sevmiyormuş. Çocuklar sayesinde jandarma kedileri kurtarıp özgür bıraktı.

Jandarma, çocukların dikkati ve cesareti sayesinde bir sürü kediyi kurtardıkları için çocuklara hayvan seven çocuk rozeti ve vereceklerini söylediler. Birkaç gün sonra jandarma geldi ve köy meydanında çocuklara rozetlerini takıp onlarla gurur duyduklarını söylediler. Çocuklar karşılaştıkları bu olaydan sonra çok mutlu oldular.

Ahmet ve arkadaşları hayvan seven çocuk rozeti aldıktan sonra yeni bir karar aldılar. Artık bütün sokak hayvanlarını koruyacaklardı ve onlara yiyecek, su vereceklerdi. Ahmet ve arkadaşları artık sabah uyanır uyanmaz hemen dışarı çıkıyorlardı. Sokaklarında yaşayan hayvanların mama ve su kaplarını dolduruyorlardı. Hasta hayvanları veterinerine götürüyorlardı.

Hayvan sahiplenmek isteyenlere satın almayın sokaktaki hayvanları sahiplenin dediler. Artık bu köyde çocukların en güzel görevi sokak hayvanlarını korumaktı. Çünkü bu çocuklar çok iyi biliyorlardı ki bu dünyada hep birlikte yaşamak daha güzeldi.

Sonunda yaz tatili bitmişti ve okullar ağılmıştı. Çocuklar okula gittikleri zaman bile sokak hayvanlarını unutmadılar. Her sabah sokak dostlarına mama ve su verdiler çünkü onlar hayvan seven çocuklardı.

Hanifi Yarkın TURAP 3/C

Resimleyen :Beren NARMAN 3/D

Aile Sevgisi

Bundan sekiz yıl önce, İstanbul'un Üsküdar ilçesinde Okan adında sevimli bir çocuk yaşıyordu. Okan'ın ailesi, birbirine çok bağlıydılar ve çok mutlu bir yaşamları vardı . Fakat bir gün mahalleye yeni bir komşu geldi ve her şey değişmeye başladı.

Yeni komşunun adı Mert'ti. Mert'in tek bir amacı vardı Okan ile ailesinin arasını bozmaktı. Çünkü Okan ile Mert'in ailesi çok eskiden bir sorun yaşamışlardı.

Mert'in ailesi eskiden mahalleden gitmişti. Aradan geçen yıllardan sonra Mert ve ailesi tekrar geldiler. Gelir gelmez bütün mahalleye Okan'ın ailesini kötülerdiler ve onlara iftiralar atmaya başladılar. Bu durum mahalle halkı arasında huzursuzluğa ve bazı kavgalara sebep oldu. Okan'ın ailesi, bu söylentiler karşısında çok üzüldüler ve şaşkına döndüler. Fakat, birbirlerine olan sevgi ve güvenleri sayesinde ayakta kaldılar. Okan'ın annesi, babası ve kardeşleri bu zor zamanları aşmak için bir araya geldiler ve birbirlerine destek oldular.

Aradan biraz zaman geçtikten sonra mahalle halkı Mert'in yalanlarını ve kötü niyetli davranışlarını görmeye başladılar. Mert'in gerçek yüzünü fark eden mahalle halkı, Okan'ın ailesine olan sevgi ve saygısını takdir ettiler.

Mert, yaptıklarından dolayı mahalleden kovulurken, Okan'ın ailesi sevgi dolu bir hayat yaşamaya devam ettiler. Okan, aile sevgisinin ne kadar önemli olduğunu bir kez daha anlamış oldu.

Haktan Mert GÜNEŞ 3/D

Baharın Sesi

İnsanoğlu, hep böyle yaşamıştır ve sanıyorum ki öyle yaşamaya devam edecektir. Bir şey hayatlarından çıkarılırsa, hayatları daha güzel olacakmış gibi görünür. O şeyi hayatlarından söküp atar, üzerlerinden tren geçmiş gibi olana kadar da bu fikrin ne kadar saçma olduğunu anlamazlar. Artık dayanamadıkları zaman hayattan çıkartılan şeyi tekrar yerine oturtmak için aynı o şeyi hayattan çıkarmak için harcadıkları kadar çaba harcarlar. Bu insanoğlunun asırladır değişmeyen bir özelliğidir.

Cıvı cıvı bir mayıs günüydü. Bundan herkes memnundu ama bu mayıs gününe çok sinir olan bir ihtiyar vardı; Dr. Vector. Artık çok yaşlı olduğu için kuşların sesi ona acemi bir piyanocunun çaldığı bir beste gibi geliyordu. "Kuşarı zehirleyecek bir gaz mı icat etsem?" diye düşündü ama o zaman etrafta böcekler artardı.

Aklına dahiyane bir fikir geldi; kuşların sesini çalmak. Bu onun için gerçekten fevkalade bir fikirdi. Hemen laboratuvarına kapanarak işe koyuldu.

Bir iksir yaptı. Ancak bu iksiri çalıştırmak için biraz müziğe ihtiyaı olacaktı. Bunun için bestesini de yazdı ve komşu parka gitti. Tabii yanında müziği almak için gitarı da vardı. Gitarın telleri oynamaya başlamasıyla beraber iksir bütün kuş seslerini bulunduğu kabin içine çekmeye başladı. Bütün kuş sesleri kabin içine girdiği anda Dr. Vector kabin tıpasını kapadı ve ağır adımlarla evinin yolunu tuttu.

Ertesi sabah, herkes mutsuzdu. Kuşların civıltıları olmadığı için baharın o huzur verici sesi de kaybolmuştu. Bu sırada bizim Dr. Vector evinde keyif atıyordu. İlk ay Dr. Vector için resmen cennetti. İkinci ayın yarısına gelindiğinde bu sessizlikten bizim ihtiyarın da canı sıkılmaya başladı. Panikle kabin yanına koştu. O anda sadece kuş seslerini değil diğer tüm sesleri de yok ettiğini gördü. Torununun sevimli gülüşünü, mahallenin oşkun kahve sohbetlerini ve çocukların koşuşturmasını çok özlemişti. Tam da ona göre mertçe bir hareket yaptı. Dünyanın düzenini bozan oysa tekrar düzenleyecek olan da o olmalıydı.

Seslerin bulunduğu kabi aldı ve aynı parka gitti. Tıpayı açtı ve sesler sahiplerine kavuştu. Yine ağır ağır yürüyerek evinin yoluna koyuldu.

Ertesi sabah uyandığında herkes çok mutluydu. Her şey eskisine dönmüştü. O anda Dr. Vector kalbinde bir mutluluk hissetti. Ömrünün sonuna kadar da yüzünden glmsemi hiç eksik olmadı.

Alihan DARHANOğLU 4/C

Resimleyen :Deniz DUNAT

Resimleyen :Zeynep Bahar KURT 4/A

Cancıklar Köyde

Merhaba arkadaşlar! Ben Sevim. Dokuz yaşındayım. Sizin gibi ilkokul öğrencisiyim. Size bir sır vereyim mi? Ben tatilleri hiç sevmem. Çünkü tatillerde hep anneannemin ve babannemin köyüne gideriz. Orada çok sıkılırım. İnternet diye bir icat yok gibidir. Yani bu yüzden tatilleri sevmiyorum. Peki siz sever misiniz? Neyse konuma döneyim.

Arabamızla köye doğru yola çıkmıştık. Zaten köyle aramız iki üç saat olduğu için çok çabuk ulaştık.

Babam bizi anneannemin köyüne bırakıp tarlaya gitti. Anneannemle özlem giderdik. Sonra eşyalarımızı bir odaya koyduk. Burası eski bir ev olduğu için pek oda yoktu. Bana da dedemin odası düştü. Eşyalarımı yerleştirirken orada eski bir not buldum. Notta; "Bu notların hepsini bul ödülü kazan!" yazıyordu. Notu elime aldım. Birkaç kere okuduktan sonra anneannemin yanına gittim.

Anneanneme;

- Bu ne demek anneanne? diye sordum.

Anneannem açıkladı;

- Ahh canım torunum. Dedenle evlendiğimiz zaman böyle bir oyun vardı. Herkes gelecekteki torunu için hazırlıyordu. Deden de ilk torununa yani sana yaptı. Bu notların sonunda dedenin senin için hazırladığı süprizi göreceksin, dedi.

Notun arkasında şöyle yazıyordu: " Seninledir gündüz, canlı değil ama gezer seninle gündüz gündüz."

Düşündüm, düşündüm aklıma gelen tek şey gölgeydi. Benim odamda da yani dedemin odasında bir gölge tablosu vardı. Hemen arkasına baktım. Şöyle bir not daha vardı: "Süper! Birinci aşamayı geçtin. Sıra ikinci aşamada:

"Açarsam dünya olur. yakarsam kül olur." yazıyordu. Bu ne kadar zor bir bilmeceydi. Düşündüm, düşündüm bulamadım.

Anneannemden ipucu istedim ama hiçbir şey demedi. Annemden isteyeyim dedim, annem bir kelime bile etmedi. "Eee ben bunu nasıl bulayım?" diye düşünürken annem yaka paça beni dışarıdaki çocukların yanına çıkardı ama biraz da iyi oldu.

Çocuklarla iyi bir arkadaşlık kurduk. Çocuklardan bir tanesi çok

zeki çıktı. Hemen cevabı yapıştırdı. "Atlas, atlas, atlas bu" dedi. Çocuğun ismi Efe'ydi.

Çok süslü bir kız vardı ismi Büşra'ydı. Akli fikri yemekte olan arkadaşımızın ismi ise Cenk'ti. Böyle bir

arkadaş grubumuz oluşmuştu. İsmi ise Cancıklar'dı. Bize göre cancık yaramaz ve akıllı bir çocuk demek.

Cancıklara veda ettim. Evin yolunu tuttum. Şansıma grubumuz Cancıklar olarak evlerimiz komşuydu. Rampayı beraber çıktık. Evlere ulaştık. Yemek için masaya oturduğumda anneannem sordu;

- Ne o? Buldun mu bilmecenin cevabını?
- Evet anneanne buldum. Cevabı atlas olacaktı.
- Aynen öyle kızım. Nasıl buldun bilmeceyi? Kitaplardan mı buldun?
- Hayır anneanneciğim. Annemin zorla beni yanlarına götürdüğü çocuklardan biri buldu.

Annem cevap verdi;

- Yaa bak kızım çıkarmasaydım sıkıntıdan patlıyor olurdun ve cevabı asla bulamazdın.
- Doğru söylüyorsun anne. Teşekkürler.
- Ne demek kızım.

Anneannem araya girdi;

- Soğutmayın yemeklerinizi yiyin.

Yemeğimi yedim ve sonra pijamalarımı giydim. sütümü içip doğru yatağa koştum.

- İyi gecelerrrr!
- iyi geceler kızım!

Ben uyuduktan sonra babam

tarladan dönüp o da uyumaya gitmiş.

Sabah olunca; uyanıp kahvaltı ettim. Kıyafetlerimi giyip doğru Atlas Okyanusu adlı kitabın içini açtım bir not gördüm. "Aferin. Artık son oyundasın. Dikkatli ol! Benim bir hayvanım var. Kuyruğundan uzun burnu var."

Kendi kendime konuştum: Bu ne zor bir soru nasıl bulayım ben onu? Hemen kıyafetlerimi giyip canıkların yanına gittim. Çocuklar ile bu son bilmeceyi bulmaya çalıştık. Fakat bunu Efe bile çözemedi. Büşra'nın aklına sadece tokalar geliyordu. Cenk'in aklına ise yemekler. O sırada benim aklıma köyün bilgesi bilge dede yani Bahri Amca geliyordu. Fakat bir sorun vardı. Bahri Amca'nın yaşadığı yer köyün en sonundaydı. Hemen canıklara bu düşüncemi belirttim.

- Aaa mantıklı. Oradan sonra oraya yakın olan köfteciye gider miyiz? dedi Cenk.

Efe hemen atladı.

- Cenk sen bu oyunu oynadığın zaman büyüğün sana ne bırakmıştı?

- Benim dedem bana çizilmiş bir yemek tablosu bırakmıştı.

Hepimiz kıs kıs güldük. Bir tavsiye verdim.

- Arkadaşlar hepimiz ailemizden izin alalım. Ahmet Amca bizi Bahri Amcanın yanına arabasıyla götürsün.

Herkes birbirini tanıdığı için kolaylıkla izin aldık. Ahmet Amca dünden razıymış. Bizi tereddüt etmeden arabasına aldı. Yolculuğumuz başladı.

Ahmet Amcanın arabasına binip Bahri Amcanın evine doğru yola çıktık. Çıktık ama o nasıl çıkış? Cenk çıkar çıkmaz acıktı. Zorla bizi köfteciye götürdü. Köftesini yerken soğuk espiri yapmayı unutmadı.

- Hangi kek yenilmez?
- Hangi kek Cenk?
- Erkekkek hahahahaaa
- Bak bu komikti hahahaaa

Biz böyle gülüşürken Cenk'in köftesi bitmişti. Ahmet Amcanın arabasına binip yolculuğa devam ettik. Bahri Amcanın evine geldik. Fakat ortada insan falan yoktu.

Yanlış eve mi geldik diye düşünürken aniden yaşlı bir adam çıktı. Cenk'in ödü koptu.

Herkes gülüştükten sonra Bahri Amcaya sorumuzu sorduk. Yanımda odanın krokisini getirmiştım. Hemen Bahri Amcaya açıkladım;

- Al Bahri Amca.
- Bu nedir? diye sordu.
- Bu dedemin odasının krokisidir, dedim.

herkes bir ağızla sordu:

- Kroki nedir?

Açıkladım:

- Kroki bir yerin kuşbakışı görünüşünün kabataslak aktarılmasıdır.
- Aferin kızım.

- Sağol Bahri Amca.
- Büşra, Efe, Cenk bir ağızdan;
- Bilmeceye odaklanın!!!
- Sıra geldi bilmeceye dedi Bahri Amca.
- Bilmecenin cevabı "fil" dedi.
- Oleyy!
- Fakat bir sıkıntı var.
- Ne sıkıntısı?
- Diğer notu nasıl bulacaksınız?
- Hee o kolaymış.
- Ne kolayı Büşra dedi, Efe.

Tam Büşra yapacaktı ki bir horlama sesi duydum. Meğersem biz konuşurken Ahmet Amca uykuya dalmış. Horlamadan bahsederken yine bir ses duyuldu.

Bir baktık Bahri Amcanın camı kırılmış. Hemen dışarı çıktık. Fakat hiç kimse yoktu. Bahri Amca titreyerek konuştu.

- Bu bu bu dinoman kaçınnnn!

Dinoman neydi, nereliydi. Hiç bilmiyorduk. Fakat tek bildiğimiz şey kaşmaktı. Kaçınnn!

Kaştık fakat nereye gideceğimizi bilmiyorduk. Bahri Amcada koşacak derman kalmamıştı. Neredeyse yere düşecekti. Hemen tutup bir köşeye saklanıp Bahri Amcaya sordum:

- Bahri Amca, bu varlık nedir?

- Bu bizi yer mi, dedi Cenk.
- Yok canım bizi yutar yutar! dedi Büşra.
- Çocuklar sessiz olun bizi duyabilir.
- Bu ne, nedir, neden bizden bir şey istiyor? dedim.
- Bu dinomandır. Dinoman, kötülerin düşmanı bir hayvandır ve bir köpektir.
- Ne güzel işte kötülerin düşmanı ve de bir köpek, neden kaçalım ki? dedi Büşra.
- Ama bizi de kötü sanıyor. Çünkü bizim atalarımız dinomandan kaçmak için onun çocuklarından birini yanlışlıkla öldürmüşler. o gün bu gündür bizi düşmanı sanıyor.

Cenk;

- Anammm ben çok korktum. Hava kararmış diye bağırdı.

Şaka maka hava kararmıştı. Mecburen koşarak evlere gittik. O kadar korktuk ki anlatamam. Sonunda eve gittim.

Annem sordu:

- Noldu kızım? Neden bu kadar koşmuşsun? Hemen anlat!

Başımıza gelenleri anneme bir bir anlattım. Annem güldü.

- Ahh kızım dinoman diye bir şey yok. Bahri Amca çocuklarla uğraşmayı sever. Sizinle de uğraşmış. Böyle bir şey yok. Hiç güleceğim yoktu. Git anlattıklarımı grubuna da anlat.
- Tamam anne.

Biraz televizyon izleyip yanlarına gittim fakat heyecandan uyuyamıyordum. Babam yanıma gelerek bana masal okudu. Sonrasında güzel bir uyku çektim.

Uyandığında kendimi yerde buldum. Kalkıp elimi, yüzümü yıkadım. Kahvaltıya oturdum. Kahvaltıda heyecandan elim ayağıma dolaştı.

Kahvaltıdan sonra annemin bana diktiği elbiseyi giyerek grubumun yanına gittim. Birlikte bir plan yaptık. Bahri Amcanın karşısına aniden çıkarak onu kurtaracaktım.

Planladığımız gibi Bahri Amcanın karşısına çıktım ve onu korkuttum. Birlikte çok güldük. Bahri Amca bizi sevdiği için aslında bizimle uğraşıyordu.

Bahri Amca, Büşra, Cenk, Efe ve ben sohbete daldık. Sıra bilmecemize geldi.

Büşra:

- Ben sevimlere gittiğimde filli bir takım ve bu takımın arkasında bir kağıt gördüm, dedi.

Bahri Amca da bunu onayladı. Daha sonra arkadaşlarımın yanından ayrıldım ve eve filli kıyafeti aramaya gittim. Kendimi o kadar kaptırmıştım ki yemek yemeği bile unuttum ama emeklerime değdi. Aradığım filli takımı buldum. Oleyy!

Filli takımın arkasındaki kağıttan bir bilmece daha çıktı. "Sarı tavuk dalda yatar, dal kırılır yerde yatar."

Ben bu bilmecenin cevabını biliyordum. Cevabı; Ayva.

Diğer ipucunu nasıl bulacağımı düşündüm. Hemen anneanneme sormaya gittim. Tam soracaktım ki anneannem ayıkladığı bulgurlardan

birkaç tanesini yere düşürdü. Benim bulgur tanelerini yerden almamı istedi fakat ben bunu önemsemedim. Anneannem bana kızdı. Bulgurun soframıza gelene kadar çok emek verilerek işlendiğini anlattı. Anneannemin anlatıklarından çok etkilendim ve hemen bulgur tanelerini arayıp buldum, anneanneme verdim. Sonrasında odama gittim. İzlediğim belgesellerden elde ettiğim bilgilere dayanarak bir resim çizdim. Odamdan çıkıp tekrar anne annemin yanına gittim.

- Anneanneciğim, bizim ayva ağıcımız hangisi? diye sordum.

Anneannem ağacı bana gösterdi. Koşarak ayva ağıcının yanına gittim. Grubumuzu aradım ve yanıma çağırdım. Arkadaşlarım gelince birlikte ağacın altını kazmaya başladık. Orada bir sandık bulduk. İçinde anneannem le dedemin fotoğrafı bir de not vardı. Notta şöyle yazıyordu:

- Sevgili torunum, sen bu notu bulduğunda ben ölmüş olacağım fakat bil ki bu topraklarda bir Fatma Nine ile Şükrü Dede geçti.

Notu okuyunca çok duygulandım. Hemen eve giderek anneanneme sarıldım. Köyden ayrılma vaktimiz gelince eşlerimizi toplayıp arabaya bindik. Üç saat sonra evimize ulaştık. Grubuma veda bile edemedim ayrılmıştım. Bu beni oldukça üzdü. Hepsini teker teker aradım. Bir ay sonra tekrar görüşmek üzere sözleştik. Köyde geçirdiğim zamanlar çok güzeldi.

Herkese mutlaka köye gitmesini tavsiye ediyorum. Arkadaşlarla ve sevdiklerimle bir arada olmak çok güzel.

Irmak ARDA 4/B

Resimleyen :Sare OLĞAÇ 2/D

Resimleyen :Lavin KORKMAZ 2/A

YAZARLAR	RESİMLEYENLER
Belinay Ece BALCI 2/B	
Şevval TAŞAR 2/B	Derin Eslem DÜZGÜN 3/D
Ayaz KIZILACAK 2/B	
Kerem YILDIRIM 3/D	
Defne Nisa UÇAK 2/A	
Ceyhun Atuf KANSU	
Ali Egemen ŞAHİN 2/B	Erva Hacer GÜL 2/B
Zeynep Begüm ÖZMEN 2/B	Lavin KORKMAZ 2/A
Deniz ZÜLFİKAROĞLU 2/B	
Ayaz AKMAN 2/B	Berna TANUĞUR 2/B
Nurbanu DEMİRTAŞ 2/D	Belinay Ece BALCI 2/B
Betül AKKUŞ 3/A	Zeynep Bahar KURT 4/A
M. Onur YEMİŞ 2/A	Defne Nisa UÇAK 2/A
Zeynep Emine İNCE 3/D	Zeynep Emine İNCE 3/D
Cem KIRAN 3/D	Zeynep Bahar KURT 4/A
Bade TURAN 3/D	
Eylül ÇEVİK 3/C	Ozan KARAÇEVİRGEN 3/D

<p>Elisa SAYIN 3/C</p> <p>Hanifi Yarkin TURAP 3/C</p> <p>Haktan Mert GÜNEŞ 3/D</p> <p>Alihan DAĞHANOĞLU 4/C</p> <p>Irmak ARDA 4/B</p>	<p>Elisa SAYIN 3/C</p> <p>Beren HARMAN 3/D</p> <p>Zeynep Bahar KURT 4/A</p> <p>Irmak ARDA 4/B</p> <p>Sare OLĞAÇ 2/D</p>
---	---

İSTANBUL
İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ